

B

BINNENLAND

Maatschappij

Alleenstaande moeders meest werkloos

Slechts 65,5 procent van de alleenstaande moeders heeft een baan. Het gaat dan over alleenstaande moeders met een inwonend kind jonger dan 20 jaar. De cijfers dateren uit 2002, maar zijn vandaag nog redelijk representatief.

De werkzaamheidsgraad onder alleenstaande moeders was het laagst bij jonge vrouwen van 18 tot 24 jaar (34,4 procent) en bij wie een kind

heeft dat jonger is dan 1 jaar (40,7 procent). Zo berekende het Steunpunt Werkgelegenheid en Vorming van de KU Leuven.

Alleenstaande moeders hebben minder werk dan alleenstaande vaders (65,5 versus 82 procent). Ook de werkzaamheidsgraad bij moeders (70,5 procent) of vaders uit ouderparen (93 procent) is hoger. Volgens de onderzoekster Karen Geurts

is dat het gevolg van de moeilijkheid voor eenoudergezinnen om werk en gezin te combineren en ook van het feit dat moeders voor een scheiding vaak deeltijds of niet aan het werk waren.

Hoe jonger de leeftijd van de alleenstaande moeder, hoe kleiner de werkzaamheidsgraad, omdat oudere kinderen minder verzorging en opvang nodig hebben. (belga)

© pn

Vliegende windmolens leveren goedkope stroom

„Over enkele jaren wordt windenergie net zo goedkoop als stroom uit klassieke centrales”, voorspelt professor Moritz Diehl. De sleutel zouden weleens reuzenvliegers op grote hoogte kunnen zijn.

Van onze redacteur Frans De Smet

BRUSSEL.

PROFESSOR Diehl ontvangt vandaag aan de universiteit van Leuven onderzoekers uit Nederland en Italië die net als hijzelf werken aan het nieuwe idee van de vliegende windmolens. Die kunnen veel efficiënter wind vangen en omzetten in stroom dan windmolens op de grond. Windkracht 6 — de ideale wind voor een windmolen — is vrijwel constant aanwezig boven een hoogte van één kilometer.

„Wij proberen geen zware windturbines tot op die hoogte te hijsen”, legt Diehl uit. „Dat zou het idee onveilig en zeer duur maken. Wij proberen door middel van grote vliegers op grote hoogte de windkracht

om te zetten in trekkracht en die over te brengen op generatoren op de grond. Het voordeel is dat die vliegers met moderne materialen licht en goedkoop kunnen worden gemaakt, waardoor ook de lijn waaraan ze hangen niet vreselijk dik en zwaar hoeft te zijn.”

De Nederlandse astronaut Wubbo Ockels, ook professor in Delft, hangt zijn vliegers op aan een lus, een riem die op de grond over een rotor loopt. Door vanop een afstand de vliegers te sturen, komt de lus in beweging en daarmee de rotor. Het concept van professor Diehl is gelijkaardig, maar heeft genoeg aan één lijn. Door de vliegers enkele honderden meter te laten stijgen en dalen, wordt in de lijn een wisselende trekkracht opgewekt waarmee een rotor in beweging wordt gebracht. De Italianen bedachten een grote windmolen op

zijn kant: aan de spaken hangen lijnen met vliegers, en die brengen het rad in beweging.

De clou van de drie concepten is het sturen en controleren van de vliegers. Diehl: „Met de moderne techniek kan dit. Dat is de reden waarom deze mo-

UNIVERSITEIT LEUVEN OVER TWEE JAAR KLAAR

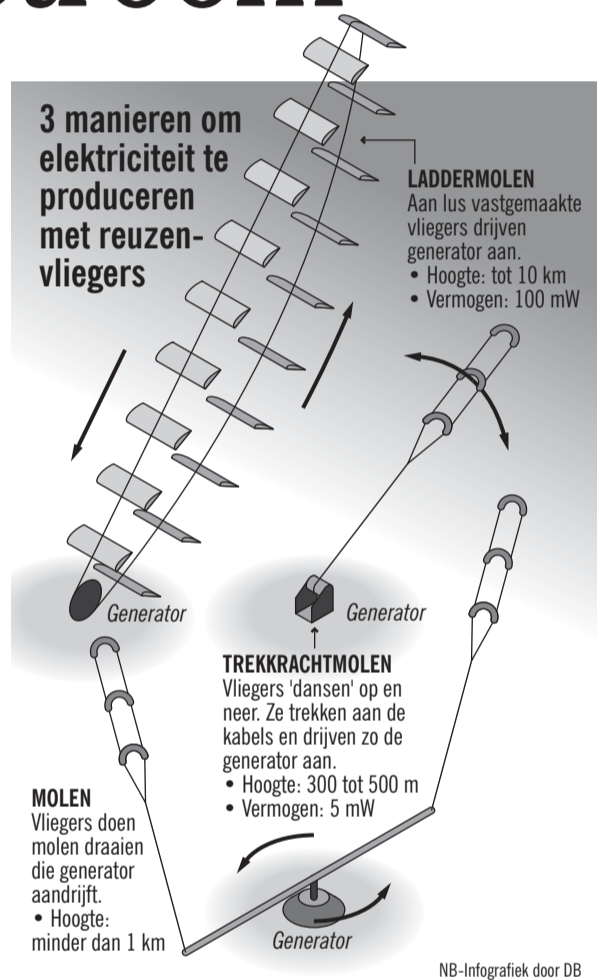
lens geen honderd jaar geleden werden gebouwd. De bedoeling van onze studiedag is de drie ideeën samen te brengen in één concept.”

Diehl is ervan overtuigd dat de Nederlander Ockels uiteindelijk zal kiezen voor het concept van Leuven. „Hij laat zijn vliegers vrijwel loodrecht op, kilometers hoog. In onze computersimulaties doen wij dat

onder een veel lagere hoek. Dat levert ons meer controle op met evenveel trekkracht.”

Ockels denkt aan windcentrales van 100 megawatt, Diehl aan kleinere molens van 5 megawatt, dat is evenveel als een grote windturbine van vandaag. „Onze vliegende molen wordt wel veel goedkoper. Onze energie wordt even goedkoop als klassieke stroom.”

Over twee jaar is het idee rijp voor uitvoering. „Dan begint het gevecht om de vergunningen”, weet Diehl. „Uiteindelijk zullen ook onze molens op zee terechtkomen. Niet op zandbanken of op zware funderingen maar op vloten, wat ze ook goedkoper maakt. Onze vliegers vliegen op drie- tot vijfhonderd meter hoogte. Dat maakt ze minder hinderlijk zichtbaar, dus kunnen onze vloten ook dicht bij de kust liggen. Alweer een besparing.”

Wordt het op 1 februari vijf minuten donker?

De oproep om op 1 februari het licht vijf minuten te doven, krijgt steeds meer bijval.

Van onze redacteur Dominique Minten

BRUSSEL. De Pensioentoren in Brussel, het stadhuis van Antwerpen, het kursaal van Oostende... de berichten over gebouwen die op 1 februari tussen 19.55 en 20 uur hun lichten doven, blijven binnenrollen. Voor een initiatief dat uit Frankrijk is overgewaaid en dat in België helemaal geen centrale coördinatie heeft, is dat alleszins opmerkelijk.

„Het initiatief gaat inderdaad uit van L'Alliance pour la Planète, een groep van milieuverenigingen”, zegt Sam Van den plas, klimaatverantwoordelijke van WWF-België. „Onze Franse zusterafdeling trekt mee aan de kar, maar wij hebben eigenlijk niets met het idee te maken.

Ook bij het Antwerpse stadhuis gaan donderdag even de lichten uit. © pdw

Behalve natuurlijk dat we aangenaam verrast zijn door het succes ervan.”

L'Alliance pour la Planète doet een oproep om op 1 fe-

bruari gedurende vijf minuten zoveel mogelijk lichten te doven. Die datum is niet toevallig gekozen. Een dag later maakt het IPCC, de klimaatorganisa-

tie van de Verenigde Naties, zijn nieuwe klimaatrapport bekend.

Omdat er geen centrale coördinatie is, weet Van den plas

ook niet in hoeveel gebouwen het licht gedoofd zal worden. „Ik zal thuis het licht zeker uitdoen, en ook in onze kantoren zal geen lamp meer branden. Maar voor de rest zal ik om vijf voor acht benieuwd naar buiten kijken.”

BELGIË WEET NIET HOEVEEL GEBOUWEN HET LICHT DOVEN

De bedoeling is in elk geval dat in heel wat federale overheidsgebouwen het licht uitgaat. „Federaal minister van Leefmilieu Bruno Tobbac (SPA) heeft het voorstel op de ministerraad gebracht en het is aanvaard”, zegt Tobbac's woordvoerder Laurent Winnock. „Elke minister kijkt welke gebouwen in aanmerking komen. Als er geen veiligheidsoverwegingen zijn, moeten zoveel mogelijk lichten uit.”

Tobbac gaat ook onderzoeken hoeveel energie verspild wordt in federale overheidsgebouwen. „Op die manier willen we ook een structureel vervolg brengen aan deze actie.”

Dat de actie succes heeft, komt natuurlijk ook doordat het een symbolisch makkelijke actie is. „Dat klopt”, zegt Bram Claeys, klimaatspecialist van de BBL. „Maar lang niet alle symbolische acties krijgen een dergelijke omvang. Het toont opnieuw aan dat de klimaatverandering en het feit dat we er iets aan moeten doen, wel degelijk aan het doordringen zijn bij de bevolking.”

„Deze actie is erg symbolisch, maar we zien ook almaar meer burgers meer structurele maatregelen nemen. Op verschillende plaatsen in Vlaanderen worden CO₂-clubs opgericht. Die ontstaan op initiatief van burgers die substantieel energie willen besparen. Zij doen dus veel meer dan vijf minuten het licht uit.”

► www.standaard.be/kyoto